

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Subsequuntur alia duo Dubia, ab eadem Congregatione declarata & à
Sanctissimo D. N. approbata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

ſæcularibus adminiſtrandis iidem Regulares delinquant: ac propterea

Ad primum dubium reſpondit, Episcopis non licere in vim ejuſdem Conſtitutionis viſitare Altaria Eccleſiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura perſonarum ſæcularium, nec loca, ubi in iuſdem Eccleſiis aſſervatur Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, vel ubi Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiuntur.

Ad II. Hac in parte Conſtitutionem nihil novi Iuris induxiſſe, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuiſſe: Ideoque in vim ipſius Conſtitutionis non poſſe Episcopos Regularibus præſcribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus aut certarum perſonarum Confeſſiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis adminiſtrandis retringere aut moderari. Quod ſi aliunde Episcopis huiuſmodi facultas competat, illam non fuiſſe ab eadem conſtitutione ſublata.

Ad III. Cenſuit ejuſmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in perſonas nullius Diœceſis.

Ad IIII. Non competere.

Ad V. Ius confirmandi Abbatiffas minime fuiſſe Episcopis per Conſtitutionem attributam.

Ad VI. Confeſſores quidem extraordinarios Monialium nullatenus, poſſe poſt Conſtitutionem illarum Confeſſiones audire, niſi prius ab Episcopo Diœceſano idonei iudicentur & approbentur. Ordinarios verò Confeſſores ante Conſtitutionis publicationem deputatos poſſe, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confeſſionibus Sanctimonialium audiendis abſque alio examine & approbatione Episcopi. Quodſi contingat, ut illorum facultas à Sede Apoſtolica ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad VII. Superiores Regulares electos, ſeu deputatos ante Ipſius Conſtitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competit audiendi Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, poſſe, durante eorum officio, pergere ſine alia Episcopi approbatione in Confeſſionibus audiendis illarum tantum, quæ ſponte ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui poſt Conſtitutionem eligentur aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, ſeu dignitatibus, expleto jam tempore à Conſtitutionibus cujuſque Ordinis, vel alias legitime præſinito ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam poſſe Sanctimonialium Confeſſiones audire, niſi prius à Diœceſano Episcopo, idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad VIII. Confeſſiones huiuſmodi nullas atque irritas eſſe.

Ad IX. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, nequaquam cenſeri approbatos ad audiendas Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, ſed egere quoad hoc ſpeciali Episcopi approbatione.

Ad X. Regularem ad audiendas Confeſſiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatum, minime poſſe audire Confeſſiones Monialium alterius Monasterii.

Ad XI. Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confeſſiones pro una vice audiendas, haud poſſe pluries in vim approbationis ejuſmodi illarum Confeſſiones audire: Sed ab Episcopo toties eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit.

Ad XII. Non teneri ejuſmodi cauſam ſignificare ſuperioribus Regularibus; Sed hoc relinqui arbitrio & prudentiæ Episcoporum, quorum Conſcientiam Sacra Congregatio ſeridè oneravit, ne facultate ſibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejuſ rei in diſtricto Dei Iudicio rationem reddituri.

Ad XIII. Conſtitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi ſcandalo.

Quæ Sacræ Congregationis reſponſa ad ſe relata ſel. record. GREGOR. XV. & S. D. N. VRBANUS VIII in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus.

Proſper Fagnanus S. Congreg. Secr.

Subſequentur alia duo Dubia, ab eadem Congregatione declarata & à Sanctiſſimo D. N. approbata.

AN Regularis abſque legitima licentia *Dub.* accedens ad Monasterium Monialium Regularibus ſubjectarum, ibique in loco colloquii deſtinato cum Moniali colloquens, à Diœceſano Episcopo, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegato, coerceri & puniri poſſit?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, Poſſe. *Reſolutio d. Dubii.* Quam Congregationis ſententiam Sanctiſſimus Dominus Noſter VRBANUS VIII. ad ſe relatam approbavit.

An liceat Episcopo in vim Conſtitutionis Sanct. memor. GREGOR. XV. de exemptorum privilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatiffæ electionem procedunt, ante tempus ipſi Episcopo ſignificatum, aut die Electionis eidem nullatenus prænunciata? *Dub.*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii *Declaratio dicti Dubii.*

Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem Electionis Abbatissæ, eumque usque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declaraverit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò

declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cof. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

G.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Um sicut accepimus, aliquæ fuerint ortæ differentie inter venerabilem fratrem Joannem Episcopum Angelopolitan. sive popule Sanctorum Angelorum in Indiis Occidentalibus ex una, & dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu partibus ex altera, de, & super munere prædicationis verbi Dei in propriis eorundem Clericorum Regularium petita solum Episcopi benedictione, quam in alienis Ecclesiis petita, & obtenta ab eodem Episcopo Diocesano licentia exercendi; nec non super Confessionibus Laicorum audiendis prævio examine, sive approbatione ejusdem Episcopi Diocesani, quæ dicti Clerici Regulares in vim Privilegiorum prædictæ Societati Apostolica autoritate concessorum sibi proprio jure licere prætendebant, & desuper in partibus fuerit deventum ad plures actus judiciales, & pro parte Clericorum Regularium hujusmodi ad Electionem conservatorum privilegiorum hujusmodi: Nobisque tam dicti Joannis Episcopi, quam eorundem Clericorum Regularium nomine pro sopiendis differentiis hujusmodi quædam dubia decisionem differentiarum præfatarum, nec non jurisdictionem Ordinariorum in exemptos, & ipsorum Clericorum Regularium exemptionem à jurisdictione Ordinarii concernentia fuerint proposita, ad quæ ambæ partes responderi, & quid desuper observandum sit, auctoritate Nostra Apostolica statui & stabiliri desiderabant.

§. 2. Nos, qui omnium fidelium & præsertim Ecclesiasticorum quieti libenter incumbimus, differentias prædictas, totumque negotium particulari congregationi aliquorum venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R. E. Cardinalium, & dilectorum Romanæ Curie Prælatorum examinari commisimus,

qui auditis sæpius Procuratoribus prædicti Joannis Episcopi nec non procuratore Generali Societatis prædictæ, negotio maturè discussio, omnibus dubiis, & petitionibus hinc inde propositis, responderunt prout sequitur, videlicet:

§. 3. Sacra Congregatio à Sanctissimo Domino Nostro deputata super controversiis vertentibus inter Episcopum Angelorum in Indiis Occidentalibus, & Religiosos Societatis Jesu sæpius auditis procuratoribus ab eodem Episcopo ad Urbem allegatis, nec non ipsius Societatis Procuratore Generali, negotioque accuratè discussio, censuit prædictos Religiosos nequaquam posse in Civitate & Diocesi Angelopolitana personarum sæcularium Confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani, nec verbum Dei prædicare in Ecclesiis sui ordinis, non petita ipsius benedictione, nec in aliis Ecclesiis sine ejus licentia, nec in Ecclesiis etiam sui ordinis ipso contradicente, & contraveniente, ab Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato coerceri, & puniri posse etiam censuris Ecclesiasticis in vim Constitutionis Sanct. mem. Gregorii X V. quæ incipit, Inscrutabili Dei providentia. Ac proinde memoratis Religiosis, qui hujusmodi approbationem, ac licentiam se obtinuisse non docuerint potuisse Episcopum, seu ejus Generalem vicarium præcipere sub poena excommunicationis latæ sententiæ, ut à Confessionibus audiendis & verbi Dei prædicatione abstinerent, nec ob eam causam licuisse dictis Religiosis quasi à manifestis injuriis, & violentiis eligere Conservatores, eosque, ut præfertur electos in Episcopum, ejusque vicarium Generalem indebitè, ac nulliter excommunicationem fulminasse. Cæterum sancta congregatio seriò in Domino hortatur, ac monet Episcopum, ut Christianæ mansuetudinis memor erga Societatem Jesu,

quæ